

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ اکتوبر ۲۰۲۰

خود فریبی است و یا مردم فریبی؟

یکشنبه - ۲۰ میزان ۱۳۹۹ - کابل: شما هم حتماً متوجه شده اید که از همان نخستین روز هائی که امپریالیسم امریکا و نماینده خاص وزارت خارجه آن، ستراتیژی قباحث زدائی از طالب را معرفی و در پی اجرای آن برآمدند، یکی از بازوان اجرائی این سیاست ضد ملی و ضد انسانی، رسانه های وابسته و جیره خوار امپریالیسم و در رأس همه، تلویزیون طلوع به مثابه صدای بلند سفارت امریکا در کابل، قرار داشت. از آن زمان تا امروز، این رسانه ها مطابق به دستور اربابان شان، ضمن آن که ضعف ها، کمبودها، خیانت ها و ناتوانی های وابستگان دولت دست نشانده و در مجموع دولت دست نشانده را آشکار می سازند و در برخی موارد آن را بزرگمائی نیز می نمایند، تلاش می ورزند تا سکوت گورستانی زمان طالب را که گویا "مگس را با توپ می زدند"، مستقیم و غیر مستقیم مورد تأیید قرار داده، عملاً در این پروسه قباحث زدائی از طالب، چنان گستاخانه توسن خویش را به جولان می آورند، توگویی آنها یعنی طالب، فرشتگان صلیبی بودند که امروز مردم در فراق شان اشک می ریزند.

تازه ترین مورد تبارز چنین سیاستی، دیدار به اصطلاح اهل رسانه ها با طالب در قطر و بیان پرطمطراق "چهارزانو نشستن" با آنها می باشد. امیدوارم این چهارزانو نشستن از نوع بعد از رفتن باد نباشد. طبق گزارشاتی که در اکثر رسانه های داخلی و خارجی دیده می شود، آنها ضمن آن که از پذیرائی شاندار طالب و اتاق مجلل طالب یاد می نمایند، تلاش می ورزند به خوانندگان شان تلقین نمایند، که طالب آن طالب قبلی نیست، آنها نه تنها حاضر اند با زنان صحبت نمایند، بلکه در مورد آزادی مطبوعات و رسانه ها، نیز آنقدر دست و دل باز برخورد می نمایند که اصطلاح "کاتولیک تر از پاپ" می تواند در مورد آنها صدق نماید.

آنچه از نظر من مهم است و همیشه به مثابه سؤالی ذهنم را به خود مشغول می دارد، این است: آیا این کسان یعنی اهل رسانه به آنچه می گویند خود نیز باور دارند و یا صرف می خواهند به چشم مرد خاک بپاشند. هرگاه خودشان واقعاً به آنچه می گویند باور پیدا کرده اند یعنی فقط اعتقادات شان را بیان می دارند و قصد مردم فریبی ندارند، می باید به مثابه یک معضل اجتماعی پایه مادی چنین نگرشی را که عمیقاً خودفریبی می باشد، جست و جو نمود. یعنی می باید از خود به مثابه یک فعال امور اجتماعی بعد از مطالعه همه جانبه کردار طالب پرسید، که ریشه چنین نگرشی چیست؟ آیا آنها طالب و اصولاً اسلام سیاسی را نمی شناسند و نمی دانند که اسلام سیاسی قبل از رسیدن به قدرت و بعد از آن، نمی تواند هیچ گونه شباهتی با یک دیگر داشته باشد، آیا از لحاظ روانی چنان آسیب دیده اند که

آرزوهای شان را جای واقعیت می گذارند و این که دل شان می خواهد طالب به همان گونه باشد که آنها ترسیم می کنند و یا انسان های کثیف و منفعت پرستی اند، که پول و بقیه امکانات مادی، آنها را به باتلاق خلأ وجدانی پرتاب نموده است.

در صورت دوم، در هرگاه خواسته باشند با این توصیف ها، از ماهیت زشت و پلید طالب و طالبیسم، تصاویر "بودای بی آزار" را به خورد مردم بدهند در حالی که خود بدانچه می گویند باورمند نیستند، آیا پول و کسب درآمد چنان چشمان شان را کور و وجدان شان را کدر و تاریک نموده است، که فکر می کنند تمام مردم افغانستان به خصوص آنهایی که چون این قلم شاهد دوران حاکمیت دار و تازیانه طالب بوده اند، همه حافظه شان را از دست داده اند و یا از آن هم بدتر دیگر شعوری هم برایشان نمانده، تا حین شناخت طالب از آن بهره بجویند.

هموطنان گرامی!

در این که برخورد با دو طیف تذکار یافته در فوق نباید یک سان باشد، بدان معنا نیست که ما نباید با شدت این روند و مجریان آن را انتقاد نمائیم. این را باید بدانیم که رسانه های وابسته و وطنفروش، آگاهانه و یا هم ناآگاهانه تلاش دارند تا نه تنها ذهنیت های مردم بی خبر ما را در قبال طالب، تخدیر نمایند و آنها را آماده پذیرش ننگ تاریخ جامعه انسانی یعنی طالب و طالبیسم نمایند، بلکه عملاً در صدد جمع کردن نیرو و ایجاد لشکر حامیان طالب در بین مردم نیز می باشند.

هموطنان گرامی!

ما باید بدانها تفهیم نمائیم که به همان اندازه ای که عاشق صلح و قطع جنگ و خونریزی هستیم صد ها و هزاران بار بیشتر، عاشق آزادی ها و حقوق دموکراتیک خود و مردم خود نیز می باشیم، صد ها و هزاران بار بیشتر عاشق حفظ شرف و ناموس خود نیز می باشیم و به هیچ کسی اجازه نمی دهیم تا در پوشش دستور محمد و یا خدای فرضی شان، دستش را بر روی خواهر، مادر، دختر و همسر ما بلند کند، به چنین رسانه ها و منادیان آنها باید بگوئیم که ما صلح گورستانی در افغانستان نمی خواهیم، حاضریم بمیریم و در گوشه ای از یک گورستان پیدا و یا پنهان بخواهیم، مگر صلح گورستانی نوع طالب را نه تنها نمی خواهیم، بلکه علیه آن مصمانه و با تمام قواء خواهیم رزمید.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشاندگی می باشد!

سرکها ما را می طلبند!